

“Duurzaamheid als binder”

Duurzame initiatieven en projecten vinden we door heel Nederland. Er wordt gebouwd aan een duurzame toekomst. Steeds meer partijen zien in dat duurzaamheid verder kan gaan dan enkel een wensgedachte vanuit de maatschappij. Immers: duurzaamheid jaagt innovatie aan, vraagt om een multidisciplinaire benadering, biedt nieuwe ondernemendheid en werkt positionerend...mits slimme combinaties gelegd worden.

Maar er is meer. De maatschappelijke duurzame transitie kan ook als sociaal bindmiddel fungeren. Deze insteek is binnen Nederland nog weinig uitgewerkt, maar biedt nieuwe kansen. Regio Twente beschikt over een interessante bevolkingsopbouw en zou op unieke wijze deze kansen kunnen uitwerken tot een regionaal duurzaamheidsconcept.

Om daadwerkelijk tot een duurzamere inrichting van de samenleving te komen, is het van belang dat er draagvlak is vanuit alle partijen. Dit draagvlak kan men proberen te creëren door winstperspectieven te vinden voor elke partij bij *business as usual*. Dit kan leiden tot een 'geforceerde' verduurzaming en 'stroperigheid'. Wenselijker is dat duurzaamheid een identiteitsonderdeel wordt van de maatschappij in plaats van iets apart wat 'ernaast' gedaan wordt. Bedrijven worstelen met eenzelfde probleem: "Hoe kunnen we verder gaan dan *window dressing* en duurzaamheid opnemen in onze *corporate identity* bij behoud van handelsperspectief?"

Het is daarom interessant om de vraag van draagvlakcreatie te herformuleren tot een nieuw kansperspectief waarbij elke partij in de samenleving elkaar nodig heeft: duurzaamheid als aanjager van sociale cohesie. Dit is ook meer dan actueel, gezien de integratieproblematiek.

In de regio Twente wonen enerzijds veel mensen uit de 'arbeidersklasse', en anderzijds zijn er veel hoger opgeleiden werkzaam. Deze groepen bewegen zich vaak los van elkaar/komen elkaar nauwelijks tegen. Door duurzaamheid als een gemeenschappelijk belang neer te zetten, worden groeperingen dichter bij elkaar gebracht. Natuurlijk, elke burger weet in zijn achterhoofd dat het probleem van klimaatverandering en oprakende grondstoffen uiteindelijk ook hemzelf aangaat, maar dat is nogal abstract gebleken en dient concreet gemaakt te worden alvorens tot handelen wordt overgegaan.

Voorbeelden van duurzaamheid als binder:

- Decentrale oplossingen bieden een lokale identiteit;
- valorisatie van high tech en de kenniseconomie (UT/Kennispark) kunnen andere maatschappelijke groepen een baanperspectief bieden. Duurzaamheid is daar bij uitstek voor geschikt. Denk aan biomassa, afvalbeheer, waterhuishouding, bouwen, mobiliteit, gebiedsinrichting;
- integraal communiceren en duurzame resultaten als totaalproduct neerzetten waar alle lagen in de maatschappij aan meegewerkt hebben;
- multi-user/multi-purpose/multi-cultureel; toekomstoplossingen uitwerken en conceptlanceringen;
- breng duurzaamheid, sport, kunst en cultuur bij elkaar;
- doe aan grenswerk en leg een sociale verbinding met de Duitse burens via een gezamenlijke duurzame agenda.

Men kenschetst duurzaamheid ook wel als een ketenproblematiek. Maar diezelfde keten is een kans in sociale context. De gesloten kringloop verbindt de maatschappij.

Bob Peeters

- *voorzitter Werkgroep UTduurzaam*
 - *promovendus Toegepaste Wiskunde*
-